

datoriile?”. „Ca de obicei”, spun. „În creștere!”. „Uite, vreau să-ți trimit ceva bani, dar n-am prin cine”. Cum un frate de-al meu tocmai venea în Munte, mi-a adus și plicul cu bani de la acel prieten. Am și dat îndată fuga la Athena să caut opt candelă de argint, vase liturgice din argint și o raclă pentru moaște – tot din argint. Și tot umblând pe la meșterii greci de acolo, până la urmă am găsit unul care mi le-a făcut pe toate în banii aceia. Și uite așa s-a îngrijit cuvioasa de odorele bisericii noastre, chiar în ziua praznicului ei! Anul următor m-am dus la cuvioasa de la Iași, ca să-i mulțumesc de tot ajutorul pe care ni l-a dat. Cum mi s-a părut că

am stat prea puțin cu ea, m-am întors și a doua zi (în chip minunat) – la Utrenie și Liturghie – și am stat în voie de vorbă cu ea.

V-am spus toate acestea ca să știți că tot ce vedeți aici s-a făcut din mila Domnului prin intervenții ne-omenești: cu ajutorul lui Dumnezeu, al Maicii Domnului și al sfinților. Ș-atunci pentru ce să ne consumăm noi, când Dumnezeu și sfinții Săi sunt cei care lucrează, de fapt. Toate se fac de la sine, dacă omul îl caută neconținut pe Dumnezeu și face voia Lui. El îți poartă de grijă atunci. El și Maica Sa.

Sursa: sfantulmunteathos.wordpress.com

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 6 iulie	18:00	Vecernia
Duminică 7 iulie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Romani 5, 1-10; Ev. Matei 6, 22-33; glas 2, voscr. 3 → Duminica a 3-a după Rusalii (Despre grijile vieții) → Sfânta Mare Muceniță Chiriachi → Sfântul Cuvios Toma din Maleon → Sfântul Mucenic Evanghel

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

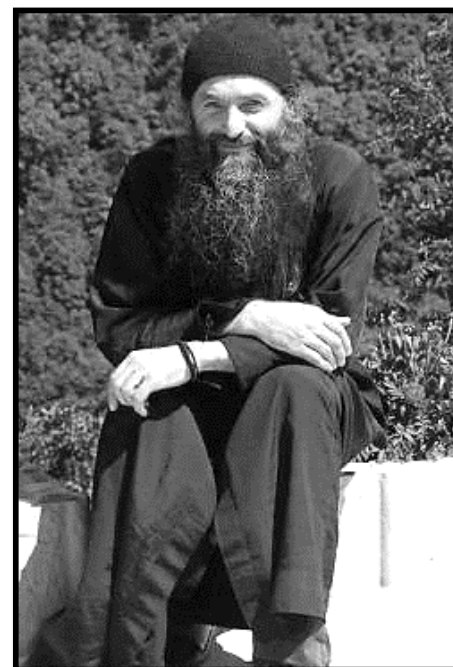

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Cu cât mai deplină și mai puternică este credința și încrederea omului în Dumnezeu, cu atât mai mare este și măsura încercărilor, precum și deplinătatea experienței, care poate ajunge la o mare măsură.” – Cuviosul Sofronie Saharov

Nr. 301 / 30 iunie 2019

CUM SĂ TE LAȘI ÎN MÂNA LUI DUMNEZEU

„TREBUIE SĂ VĂ SPUN CĂ NU I-AM CERUT NICIODATĂ MAICII DOMNULUI BANI, CI DOAR CELE DE TREBUINȚĂ NEAPĂRATĂ”

Aveam un prieten grec care mă tot suna și mă întreba cum mai merge treaba. Eu îi răspundeam că lucrul merge, problema era cu plata lui: aveam datorii deja de 10.000, 20.000, apoi 30.000 de euro. „O să te omoare argații, că n-o să ai de unde le da banii!”, mă „încuraja” el. „Eu fac tot ce e omenește posibil ca să-i plătesc! De restul se ocupă Maica Domnului și am nădejde că ea nu mă va lăsa nici de data asta!”. Și nu m-a lăsat. În ziua în care mă hotărâsem să nu mai fac datorii peste cele treizeci de mii de euro, a oprit la chilie un Land Rover închiriat. Au coborât cinci oameni din mașină și vine unul dintre ei până la mine. „Doamne ajută, părinte!”.

PĂRINTELE PIMEN VLAD

STAREȚUL CHILIEI „INTRAREA MAICII DOMNULUI ÎN BISERICĂ”

SCHITUL LACU
SFÂNTUL MUNTE ATHOS

„Dumnezeu să vă binecuvânteze!”. „Merge treaba, părinte?”. „Merge”, zic. „Bani aveți?”. „Nu”. „Datorii?”. „30.000 de euro”. „Ionuț, adu sacoșa aia cu bani încoace. Ia părinte 30.000 de aicea și să fii sănătos!”. S-a întors și-a plecat. După ce m-am dezmeticit un pic am fugit repede la mașină și l-am tras de mânecă pe unul dintre oameni: „Da’ cine-i creștinul ăsta așa de milostiv, ca să-l pomenesc și eu la slujbe?”. „Cum, nu-l știi, părinte? E Gigi Becali. Chiar n-ai auzit de el?”. „N-am auzit în viața mea de dânsul”, i-am mai răspuns eu încă mirat de așa întâmplare minunată. Vă dați seama? Omul ăsta mi-a dat treizeci de mii de euro fără să mă întrebe măcar cum mă cheamă, fără să știe nimic despre mine! Pur și simplu mi-a pus banii în mână, s-a întors și a plecat!

Și așa a făcut pe la toate chiliile românilor: le-a plătit tuturor datoriile. Cum zicea și un bătrân: „De la voievozi încoace, n-a mai fost niciun român care să ne ajute atât de mult!”. În schit la noi a lăsat vreo două milioane de euro și, în plus, douăzeci de TIR-uri de chereștea! I-a mai ajutat și pe prodromiți cu niște sume importante. Păi și atunci când era închis, a trimis Prodromului 500.000 de euro! La început a adus

el banii în Athos, dar mai pe urmă, le trimitea chilioților euro în conturi, prin bancă, și funcționarii greci s-au speriat când au văzut ce sume veneau! Verificau să nu fie erori în sistem! Să aibă parte de mântuire, că ne-a ajutat mult. Și Dumnezeu îl ajută pe el! Construiește acum un spital, am înțeles. A ridicat case, biserici, mănăstiri. Se luptă să facă ceva pentru aproapele lui. În felul lui, el este un luptător. Poate că unii vor spune că „are de unde”. Dar sunt atâția alții care „au de unde” și nu se ostenesc cu nimic pentru aproapele lor. Și-apoi, „cui i s-a dat mult, mult o să i se și ceară”. Mie dacă mi s-a dat mai puțin, mai puțin o să mi se ceară. [...]

Acoperișul a costat și el foarte mult. 25.000 de euro, doar cel de pe chilie, afară de ardezia de pe biserică, pe care-o pusesem. Între timp șipcile au început să se strâmbe, cartonul să cedeze, iar ploaia să se strecoare în casă. Și-atunci am apelat iarăși la Preacurata: „Maica Domnului” zic, „fă cum vrei tu, dar ajută-mă să acopăr chilia până la iarnă, că ne plouă în casă!”. Trebuie să vă spun că eu nu i-am cerut niciodată Maicii Domnului bani, ci doar cele de trebuință neapărată.

Și, într-o noapte eram la priveghere, la kiriakon – chiar în

spatele bisericii, pentru că mai făceam și eu închinăciuni, să nu mă ia somnul. Și atunci vine la mine un om să mă întrebe dacă mi-am acoperit chilia! I-am răspuns că „nu, pentru că m-a costat 20.000 de euro să pun ardezia pe biserică, iar chilia, fiind mai mare, cu siguranță va costa mai mult”. A plecat și s-a întors puțin mai târziu. „Și cam cât ar trebui să dea cineva ca să fie ctitor al chiliei Sfinției tale?”, m-a întrebat de data asta. „Păi, ar trebui o sumă mai consistentă ca să rămână în veci pomelnicul lui la sfânta masă”, zic eu. „Oare 25.000 de euro ar ajunge pentru asta?”. „Bineînțeles”. Și-mi pune în mână un plic gros cât o cărămidă, zicându-mi: Părinte, ai 25.000 de euro în plic ca să-ți acoperi casa. Banii ăștia eu i-am adunat în mult timp și nu mă puteam hotărî în ce afacere să-i investesc.

„Gata”, zic, „ne apucăm de treabă”. Repede am comandat piatra (ardezia) la Kavala și am început lucrul. Vreau să vă zic că materialele pe care le-am cumpărat (pentru că a trebuit să schimb și cartonul asfaltat) și manopera m-au costat nici mai mult, nici mai puțin decât 25.000 de euro! Trebuia s-o sfințesc. Uite: aici în dreapta am pictat-o pe Sfânta Ecaterina – că, după Maica

Domnului, la ea am eu cea mai mare evlavie – și mă tot gândeam – și eu și pictorul – pe cine să zugrăvim în partea stângă. Pe care dintre cuvioase. Știți că la noi, în Athos, sfintele se zugrăvesc deasupra, însă eu am voit neapărat s-o pictez pe Sfânta Ecaterina aici, în partea dreaptă, unde stau. Și mai înainte de a isprăvi fresca, mă duc odată în țară, pe la Iași, pe la Cuvioasa Parascheva. Când să plec, cineva de la catedrală îmi spune: „Părinte, tocmai am schimbat veșmintele cuvioasei. N-ai vrea să le iei dumneata?”. „Mai întreb omule? Bineînțeles că le vreau!”. Pe urmă, mă sună și o creștină ca să-mi trimită și perna sfintei. Zic eu în sinea mea: „E clar. Pe Sfânta Parascheva trebuie s-o pictăm în cealaltă parte!”. După ce am zugrăvit-o, ne-a și ajutat. Cu două săptămâni mai înainte de sfințire n-aveam sfinte vase, candelă și multe altele. Și nici bani. Mă obișnuisem deja. Și vine sărbătoarea Sfintei Vineri. Cum în schit nu i s-a făcut slujbă specială, am privegheat-o noi pe cuvioasa, la chilie, la „Sfântul Artemie”, că încă stăteam acolo. Și, în toiul nopții mă cheamă un frate: „Părinte hai la telefon că vrea neapărat cutare credincios să vorbească ceva cu Sfinția ta!”. Și zice acela (direct) către mine: „Părinte cum stai cu